

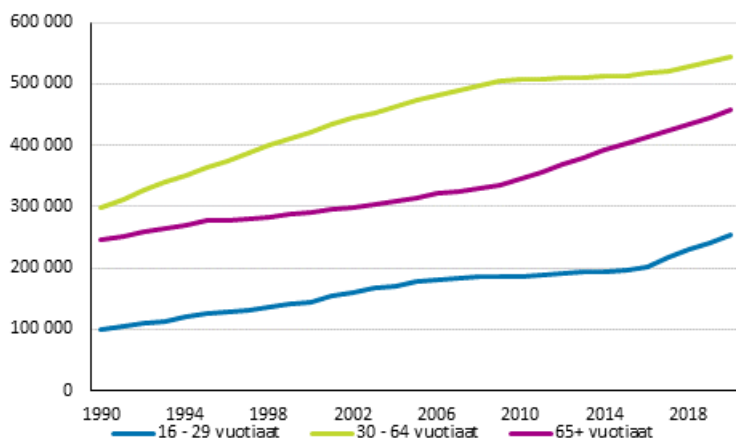
Asunnot ja asuinolot 2020

Yli puoli miljoonaa 30–64 -vuotiasta asuu yksin

Korjaus 10.8.2021. Liitetaulukkoa 3 on korjattu. Korjatut kohdat on merkitty punaisella.

Tilastokeskuksen mukaan yksinasuvien määrä lisääntyi edelleen, vuonna 2020 yksinasuvia oli 33 000 enemmän kuin edellisellä vuonna. Työikäisiä 30–64 -vuotiaita yksinasuvia on jo yli puoli miljoonaa ja he ovat suurin yksinasuvien ikäluokka. Viiden viime vuoden aikana yksinasuvien määrä on lisääntynyt vuosittain lähes kaikissa ikäryhmissä. Yksinasuminen on yleistynyt erityisesti alle 30-vuotiailla.

Yksinasuvat ikäluokittain 1990–2020, lukumäärä

Yksinasuvia työikäisiä 30–64 -vuotiaita oli vuonna 2020 noin 545 000, määrä on kasvanut 245 000:lla vuodesta 1990. Yksinasuvien 30–64 -vuotiaiden määrä kasvoi tasaisesti vuodesta 1990 lähes 2010-luvulle saakka, jolloin kasvu tasaantui muutamaksi vuodeksi. Viime vuosina yksinasuvien 30–64 -vuotiaiden määrä on kääntynyt jälleen nousuun, mitä selittää osin 1980-luvulla syntyneiden ikäkohorttien suuruus. Yksinasuvien osuus 30–64 -vuotiaiden ikäluokasta on kasvanut melko tasaisesti, ja vuonna 2020 heitä oli useampi kuin joka viides.

Alle 30-vuotiaiden yksinasuvien määrä on yli kaksinkertaistunut vuoden 1990 jälkeen 100 000:sta 253 000:een. Yksinasuvien osuus alle 30-vuotiaiden asuntoväestöstä on kasvanut suhteellisesti eniten viime vuosina. Kasvua selittää osin vuoden 2017 opinto- ja asumistukiudistus.

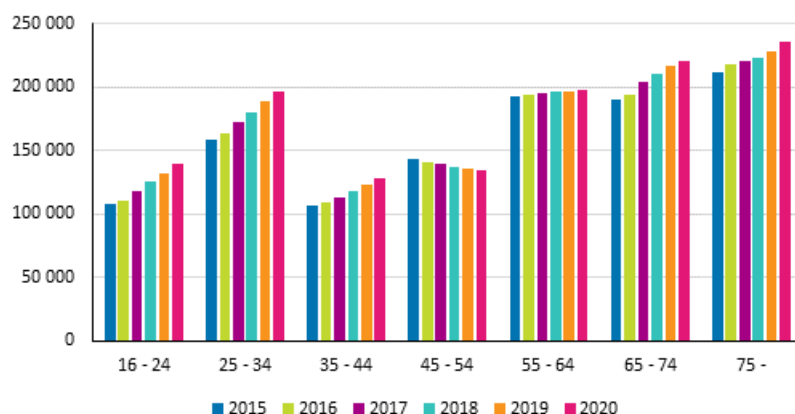
65 vuotta täyttäneiden yksinasuvien määrä on kasvanut samalla ajanjaksolla 210 000 hengellä, vuonna 2020 heitä oli 457 000. Vaikka ikääntyneiden yksinasuvien määrä on kasvussa, on yksinasuvien osuus 65 vuotta täyttäneestä asuntoväestöstä kuitenkin ollut lievässä laskussa reilun kymmenen vuoden ajan. Tätä selittää etenkin miesten eliniän piteneminen, jonka seurauksena leskeksi jäädään yhä myöhemmin.

Yksinasumisen lisääntyminen on viime vuosina voimistunut, sillä vielä 2010-luvun taitteessa (2008–2012) yksinasuvien määrä kasvoi keskimäärin 14 000 hengellä vuodessa, kun se viiden viime vuoden aikana on kasvanut keskimäärin 28 000 hengellä vuodessa. Yksinasuvia oli vuonna 2020 kaikkiaan 1,25 miljoonaa ja asuntokuntien keskikoko oli 1,96. Asuntokuntia oli vuoden 2020 lopulla lähes 2,77 miljoonaa, määrä kasvoi edellisvuodesta 32 000:lla.

Yksinasuvien määrä on lisääntynyt lähes kaikissa ikäryhmissä

Yksinasuvien määrä on kasvanut vuodesta 2015 joka vuosi lähes kaikissa ikäryhmissä. Eniten on kasvanut 25–34 -vuotiaiden yksinasuvien määrä, johon on tullut lisäystä viidessä vuodessa lähes 38 000 henkeä.

Yksinasuvat ikäryhmittäin 2015–2020, lukumäärä

Poikkeuksena muihin ikäryhmiin verrattuna, on 45–54 -vuotiaiden yksinasuvien määrä laskenut joka vuosi tarkastelujakson aikana. Tässä ikäryhmässä yksinasuvia oli vuonna 2020 noin kuusi prosenttia vähemmän kuin vuonna 2015.

Suurimmat yksinasuvien ikäryhmät ovat 75-vuotiaat ja sitä vanhemmat sekä 65–74 -vuotiaat. Myös iäkkäiden yksinasuvien määrän kasvua selittää osin suuren ikäkohortin ikääntyminen. 65 vuotta täyttäneissä yksinasuvissa naisia on kaksi kertaa miehiä enemmän, kun taas nuoremmilla yleisempää on miesten yksinasuminen.

Sisällys

Taulukot

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Asuntokunnat koon mukaan ja asuntokuntien keskikoko 1960–2020.....	4
Liitetaulukko 2. Asuntoväestö ja yksinasuvat sukupuolen ja iän mukaan 2020.....	5
Liitetaulukko 3. Pinta-ala huoneistoa kohti (m ²) asunnon talotyypin mukaan 1970-2020, koko asuntokanta (Korjaus 10.8.2021).....	6
Laatuseloste: Asunnot ja asuinolot.....	7

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Asuntokunnat koon mukaan ja asuntokuntien kesikoko 1960–2020

	Asuntokuntia yhteensä	1 henkilö	2 henkilöä	3 henkilöä	4+ henkilöä	Asuntokunnan kesikoko
1960	1 204 385	188 995	245 921	229 824	539 645	3,34
1970	1 420 723	288 970	323 640	284 336	523 777	2,99
1975	1 567 941	376 904	392 367	322 321	476 349	2,73
1980	1 781 771	482 476	457 667	345 769	495 859	2,64
1985	1 887 710	532 094	514 825	347 127	493 664	2,56
1986	1 916 606	551 369	532 147	345 669	487 421	2,53
1987	1 947 574	573 248	551 640	343 287	479 399	2,50
1988	1 981 693	600 717	569 977	339 981	471 018	2,46
1989	2 008 531	624 762	583 894	335 155	464 720	2,44
1990	2 036 732	646 229	597 928	332 295	460 280	2,42
1991	2 065 937	668 967	610 619	330 233	456 118	2,40
1992	2 094 204	693 825	619 098	327 772	453 509	2,38
1993	2 119 691	716 052	625 489	326 651	451 499	2,36
1994	2 148 527	740 837	638 086	324 803	444 801	2,34
1995	2 180 934	766 636	652 608	323 921	437 769	2,31
1996	2 198 791	781 901	663 929	321 986	430 975	2,29
1997	2 221 191	799 337	676 422	320 379	425 053	2,28
1998	2 247 206	819 418	692 650	317 842	417 296	2,25
1999	2 272 910	839 316	708 112	315 633	409 849	2,23
2000	2 295 386	856 746	722 437	312 646	403 557	2,21
2001	2 329 343	882 559	741 726	310 149	394 909	2,19
2002	2 354 082	903 440	753 595	307 241	389 806	2,17
2003	2 378 079	923 236	766 068	303 554	385 221	2,15
2004	2 402 091	942 711	777 790	300 491	381 099	2,14
2005	2 429 500	964 739	789 950	297 276	377 535	2,12
2006	2 453 826	983 626	801 068	294 518	374 614	2,11
2007	2 476 505	999 812	811 596	292 140	372 957	2,10
2008	2 499 332	1 014 974	822 639	290 820	370 899	2,09
2009	2 517 393	1 025 658	830 843	291 056	369 836	2,08
2010	2 537 197	1 040 378	837 234	290 767	368 818	2,07
2011	2 556 068	1 053 070	846 679	289 600	366 719	2,07
2012	2 579 781	1 069 933	855 816	289 058	364 974	2,06
2013	2 599 613	1 082 996	864 594	287 960	364 063	2,05
2014	2 617 780	1 098 023	869 454	286 621	363 682	2,04
2015	2 634 339	1 112 342	874 880	285 433	361 684	2,04
2016	2 654 657	1 131 424	880 188	284 108	358 937	2,03
2017	2 680 077	1 162 308	880 794	281 143	355 832	2,01
2018	2 705 499	1 191 297	885 410	278 502	350 290	1,99
2019	2 734 219	1 221 456	891 582	276 942	344 239	1,97
2020	2 766 679	1 254 300	899 757	273 769	338 853	1,96

Liitetaulukko 2. Asuntoväestö ja yksinasuvat sukupuolen ja iän mukaan 2020

Ikäluokka	Asuntoväestö Miehiä yhteensä	Yksinasuvia miehiä	Asuntoväestö Naisia yhteensä	Yksinasuvia naisia	Asuntoväestö yhteensä	Yksinasuvia yhteensä
Yhteensä	2 669 975	591 253	2 741 947	663 047	5 411 922	1 254 300
0–15	465 765	0	445 820	0	911 585	0
16–24	273 602	66 905	259 963	72 983	533 565	139 888
25–29	176 003	66 884	168 267	46 213	344 270	113 097
30–34	178 055	53 707	169 181	29 647	347 236	83 354
35–39	182 705	46 149	173 961	22 079	356 666	68 228
40–44	174 836	40 218	167 873	19 406	342 709	59 624
45–49	158 811	36 525	154 007	21 662	312 818	58 187
50–54	171 191	42 349	170 425	34 518	341 616	76 867
55–59	179 819	47 152	182 303	48 582	362 122	95 734
60–64	171 796	46 384	180 031	56 243	351 827	102 627
65–69	166 362	43 783	181 804	62 787	348 166	106 570
70–74	162 368	40 661	185 347	72 992	347 715	113 653
75+	208 662	60 536	302 965	175 935	511 627	236 471

Liitetaulukko 3. Pinta-ala huoneistoa kohti (m²) asunnon talotyyppin mukaan 1970-2020, koko asuntokanta (Korjaus 10.8.2021)

Korjaus 10.8.2021. Korjatut kohdat on merkitty punaisella.

	Kaikki rakennukset	Erilliset pientalot	Rivi- ja ketjutalot	Asuinkerrostalot	Muut rakennukset	Asuinpinta-ala m ² /henkilö
1970	60,0	66,0	73,0	51,0	54,0	18,9
1980	69,3	83,6	71,7	54,8	55,5	26,3
1985	73,9	92,8	72,0	56,3	59,1	28,9
1988	73,8	93,8	70,8	55,8	60,3	30,5
1989	74,2	94,9	70,5	55,8	60,2	31,0
1990	74,4	95,3	70,2	55,8	59,7	31,4
1991	74,8	96,6	70,1	55,8	59,6	31,9
1992	74,8	97,1	70,1	55,8	56,9	32,3
1993	75,1	98,0	70,1	55,9	56,5	32,7
1994	75,3	98,7	70,1	55,9	56,5	33,0
1995	75,5	99,2	70,1	55,9	56,7	33,4
1996	75,7	99,7	70,2	56,0	59,0	33,7
1997	75,8	100,1	70,2	56,0	58,6	34,1
1998	76,0	100,6	70,3	56,0	59,0	34,5
1999	76,5	101,1	70,7	56,1	60,4	34,9
2000	76,5	101,9	70,0	56,1	59,8	35,3
2001	76,8	102,6	70,1	56,1	61,2	35,8
2002	77,0	103,5	70,2	56,2	59,9	36,3
2003	77,3	104,1	70,3	56,2	59,7	36,7
2004	77,6	104,9	70,4	56,2	59,6	37,2
2005	78,1	105,3	70,6	56,2	59,2	37,5
2006	78,4	106,5	70,7	56,3	60,4	38,0
2007	78,8	107,1	70,9	56,4	60,6	38,3
2008	79,1	107,8	71,0	56,4	60,8	38,6
2009	79,4	108,0	71,1	56,5	60,9	38,9
2010	79,5	108,4	71,2	56,5	60,7	39,1
2011	79,8	109,0	71,2	56,5	61,2	39,4
2012	79,9	109,5	71,3	56,5	61,1	39,6
2013	79,9	109,9	71,3	56,5	60,6	39,8
2014	80,0	110,8	71,3	56,4	60,7	39,9
2015	80,0	111,0	71,3	56,4	60,8	40,1
2016	79,9	111,5	71,4	56,3	60,6	40,3
2017	79,8	111,8	71,4	56,1	60,4	40,5
2018	79,5	112,0	71,4	55,8	60,6	40,8
2019	79,3	112,3	71,4	55,6	60,3	41,0
2020 ¹⁾	79,4	112,8	71,3	55,5	61,7	41,3

1) Talotyyppi muodostettu rakennusluokitus 2018 pohjalta.

Laatuseloste: Asunnot ja asuinolot

1. Tilastotietojen relevanssi

Asunnot ja asuinolot -tilasto kuvaa olemassa olevaa asuntokantaa, asuntojen lukumäärää, asuntokuntien lukumäärää ja asuntokuntien ja asuntoväestön asuinoloja vuoden viimeisenä päivänä. Asuntokantaan sisältyvät sekä vakituisesti asutut asunnot että vailla vakinaisia asukkaita olevat asunnot. Kesämökkit, jotka ovat vakinaisessa asuinkäytössä, on otettu mukaan asuntokantaan vuodesta 2000 lähtien. Asuntokunnan muodostavat väestötietojärjestelmän mukaan kaikki samassa asuinhuoneistossa vuoden lopussa vakinaisesti asuvat henkilöt. Asuntoja ja asuntokuntia voidaan kuvata mm. talotyypin (pientalo, rivitalo, kerrostalo), rakennusvuoden, huoneistotyyppin (yksiö, kaksio jne.), hallintaperusteen (vuokra-, omistusasunto jne.) ja pinta-alan mukaan. Asuntokuntia voidaan kuvata lisäksi asuntokunnan rakenteen, elinvaiheen ja tulojen mukaan.

Asunnot ja asuinolot -tilasto perustuu pääosin Digi- ja väestötietoviraston (DVV:n) rakennuksia, asuntoja ja henkilöitä koskeviin tietoihin, joita ylläpitävät kuntien rakennusvalvontaviranomaiset, maanmittaustoimistot sekä maistraatit. Väestötietojärjestelmään tallennettavat tiedot määrittellee laki- ja asetus väestötietojärjestelmästä. Tilastokeskuksen tehtävänä on puolestaan laatia yhteiskuntaoloja kuvaavia tilastoja (Laki tilastokeskuksesta).

2. Menetelmäkuvaus

Asunnot ja asuinolot on kokonaistilasto, jonka perustiedot poimitaan DVV:n väestötietojärjestelmän väestöä, rakennuksia ja asuntoja koskevista tiedoista.

DVV:n (aik. Väestörekisterikeskus) rakennuksia ja asuntoja koskeva tietojärjestelmä on luotu 1980-luvun alussa. Sen tietopohjan muodostaa Tilastokeskuksen, vuoden 1980 väestölaskennan yhteydessä, omistajilta tai rakennuksen ja asunnon haltijoilta kerätyt tiedot. Tiedonkeruu perustui väestökirjalakiin ja erilliseen väestölaskenta-asetukseen. Vuodesta 1982 lähtien rakennus- ja huoneistotietoja on päivitetty tietojärjestelmään rakennushankeilmoituksilla, jotka täytetään haettaessa rakennuslupaa uutta rakennusta, laajennusta tai muutostöitä varten. Koko 1980-luvun ajan DVV:n (aik. Väestörekisterikeskus) väestötietojärjestelmän rakennus- ja huoneistotietoja tarkistettiin ja korjattiin eri tietojen osalta. Tilastokeskus kehitti erilaisia käsittelysääntöjä aineiston käsittelemiseksi, jotta rekisteritietoja pystyttäisiin jatkossa käyttämään vuosittaisen rakennus- ja asuntokantatilaston tekemiseen. Vuosittainen tilastotuotanto aloitettiin Tilastokeskuksessa vuodesta 1987 alkaen.

Asunnot ja asuinolot -tilaston laatu on suhteellisen suoraan riippuvainen lähdeaineiston laadusta. Tiedot asuntojen purkamisesta tai muusta rakennusten poistumasta eivät välity kaikilta osin väestötietojärjestelmään. Tämän vuoksi Tilastokeskuksen aineistoa pyritään korjaamaan käsittelysäännöillä siten, että aineistosta karsitaan todennäköiset poistumatapaukset kuten vanhat ja huonokuntoiset rakennukset ja asunnot. Myös muita alkuperäisen aineiston virheellisyyksiä ja rakennusten puuttuvia tietoja pyritään päättämään ja korjaamaan Tilastokeskuksessa. Osa rakennusten ja asuntojen varustetiedoista on kerätty vasta vuoden 1980 väestölaskentatietojen jälkeen. Tällaisia tietoja ovat esimerkiksi hissi, parveke ja koneellinen ilmastointi. Yksilöivien tunnistetietojen avulla asuntotietoihin yhdistetään muita tietoja, esimerkiksi asuntoväestö ja vakinaisesti asutut asunnot päätellään väestötietojärjestelmän henkilötiedoista.

Kaikki samassa asunnossa vakituisesti asuvat henkilöt muodostavat asuntokunnan. Väestötietojärjestelmän mukaan vakinaisesti laitoksissa olevat, asunnottomat, ulkomailta ja tietymättömissä olevat henkilöt eivät muodosta tilastoinnissa asuntokuntia. Myöskään asuntolarakennuksiksi luokitelluissa rakennuksissa tai vastaavissa asuvat henkilöt, joiden asunto ei täytä asuinhuoneiston määritelmää, eivät muodosta asuntokuntia. Asuntokunnan tulojen, varallisuuden, elinvaiheen ja viihtehenkilön määrittämiseksi Asunnot ja asuinolot -tilastoon yhdistetään myös kunkin vuoden verotusrekisteristä saatuja tietoja henkilötunnuksen avulla. Tilastoon viedään lisäksi tietoja asuntokunnan saamista erilaisista asumisen tuista (kuten yleinen asumistuki, eläkeläisten ja opiskelijoiden asumislisä).

3. Tietojen oikeellisuus ja tarkkuus

Tilaston lähdeaineistona käytetään erilaisia hallinnollisia rekisteriaineistoja. Tilaston laatu onkin siten riippuvainen lähdeaineistojen laadusta. Asuntojen keskeisten tietojen peittävyys on suhteellisen hyvä. Vuoden 1990 väestölaskennan yhteydessä tehdyn luotettavuustutkimuksen mukaan rekisteripohjaisesti pääteltyjen asuntojen määrä oli tilastossa koko maan tasolla suhteellisen oikein. Väestötietojärjestelmän rakennuksia ja asuntoja koskevista tiedoista ei saada poistumätietoja tarkasti, minkä vuoksi Tilastokeskus pyrkii karsimaan vanhat ja huonokuntoiset rakennukset ja asunnot. Asumattomista omakotitaloista on joskus vaikea päätellä, milloin niiden huoneisto kuuluu vielä asuntokantaan, milloin se sieltä asuinkelvottomana poistetaan. Tämän vuoksi tilastosta poistetaan yli 15 vuotta asumattomina olleet omakotitalot. Mikäli tällaiseen asuntokannasta poistettuun rakennukseen muuttaa vakinaisia asukkaita, asunto palautuu jälleen asuntokantaan.

Asunnot ja asuinolot on kokonaistilasto, jonka perustiedot poimitaan DVV:n väestötietojärjestelmän väestöä, rakennuksia ja asuntoja koskevista tiedoista. DVV:n (aik. Väestörekisterikeskus) väestötietojärjestelmän tunnusjärjestelmä muuttui, kun ns. pysyvä rakennustunnus otettiin käyttöön marraskuussa 2014. Tilastossa pysyvä rakennustunnus on käytössä aineistovuodesta 2014 lähtien, mikä voi vaikuttaa jonkin verran mm. aikasarja- ja vuosimuutostietoihin. Vuosittain tuotetut tilastotiedot ovat pitemmällä periodilla suhteellisen vertailukelpoisia keskenään, vaikka yksittäiset vuosimuutokset eivät ole kaikilta osin tarkkoja ja luotettavia. Vuosimuutoksiin vaikuttavat myös kuntien, mm. kiinteistöverotusta varten, tekemät rakennus- ja huoneistorekisterin tarkistukset. Vuodesta 2017 lähtien erityistä huomiota on kiinnitetty rekisterivirheiden seurauksina syntyviin ylimääräisiin asuntoihin. Tilastoon saattaa syntyä ei-todellinen asunto esimerkiksi silloin kun kerrostalossa sijaitsevan asunnon rappu ilmoitetaan rekisterinpitäjälle virheellisesti. Tällaisia ei-todellisia asuntoja karsitaan tilastoista tutkimalla talokohtaisia asuntojen ja asuttujen asuntojen määrien muutoksia, niiden suhdetta, sekä muita tekijöitä kuten talon valmistumisvuotta ja käytössäolotietoja.

Asuntojen ominaisuustiedoissa voi myös olla jonkin verran virheellisyttä, sillä kaikki muutostiedot eivät tule kattavasti väestötietojärjestelmää ylläpitävien viranomaisten tietoon. Tiedot ilman lupaa rakennetuista uusista kohteista sekä muutos- ja parannustöistä, jotka eivät vaadi lupaa tai joille ei ole lupaa haettu, eivät välity tietojärjestelmään. Lämmitystavan tai -aineen muutokset eivät kaikissa tapauksissa ole luvanvaraisia rakennustoimenpiteitä, eivät myöskään rakennuksen varusteita ja verkostoliittymiä koskevat toimenpiteet, joten niissä saattaa olla virheellisyttä. Vääriä tietoja pystytään jonkin verran korjaamaan Tilastokeskuksessa poistamalla ristiriitaisuuksia eri varusteiden, lämmitystapojen ja -aineiden kesken. Myös niissä tiedoissa on puutteellisuksia, joita on alettu kerätä vasta vuoden 1980 tietopohjan perustamisen jälkeen. Esimerkiksi tiedot hissistä, parvekkeesta ja koneellisesta ilmastoinnista voivat olla puutteellisia. Asunnon hallintaperuste (omistus, vuokra, yms.) päivittyy väestötietojärjestelmään muuttoilmoituksen kautta asukkaan muuttaessa. Tilastokeskus täydentää hallintaperustetietoa verohallituksen asunto-osakekauppojen varainsiirtoveroaineistoa ja Valtion Asuntorahaston tietoja hyväksikäyttäen.

DVV:n (aik. Väestörekisterikeskus) väestöä koskevia tietoja on pidetty yllä henkikirjoituksen lakkauttamisen jälkeen (vuodesta 1989) pelkästään väestömuutosilmoituksin. Tietojen oikeellisuudesta kertoo väestötietojärjestelmästä tehty osoitteiden luotettavuustutkimus, joka on otantatutkimus ja tutkimuksen toteuttajana on ollut Tilastokeskus. Vuonna 2012 noin 11 000 hengeltä tiedusteltiin, onko heidän osoitteensa sama kuin väestötietojärjestelmässä. Vuoden 2012 tutkimuksessa vastanneista 98,1 prosentilla tieto oli oikein (kadot mukaanlukien).

4. Julkaistujen tietojen ajantasaisuus ja oikea-aikaisuus

Asunnot ja asuinolot -tilasto tehdään vuosittain. Tiedot kuvaavat vuoden viimeisen päivän tilannetta. Ensimmäiset asuntokanta- ja asuntokuntatiedot valmistuvat noin viisi kuukautta tilastointiajankohdan jälkeen. Aluejakona käytetään tilastointiajankohdan jälkeistä päivää eli tulevan vuoden kuntajakoa. Näin ollen kunnat, jotka yhdistyvät vuoden ensimmäisenä päivänä on tilastoitu yhteen. Asunnon hallintaperustetiedot valmistuvat noin 10 kuukautta viiteajankohdan jälkeen. Tilastossa on myös kertymätietoja koko vuodelta (esim. tulotiedot ja asumisen tukitiedot). Nämä valmistuvat noin 13 kuukautta viiteajankohdasta. Julkistamiskalenterin verkko-osoite:
<http://tilastokeskus.fi/ajk/julkistamiskalenteri/index.html>.

5. Tilastojen saatavuus

Asuntoja ja asuinoloja koskevia tietoja on saatavilla kunnittain ja kuntaa suuremmilla aluejaoilla Tilastokeskuksen internet-sivuilta, maksuttomasta StatFin -tilastopalvelusta sekä muuta tietoa Asunnot ja asuinolot -tilaston kotisivulta <http://tilastokeskus.fi/til/asas/index.html>. Kotisivun linkeistä löytyvät mm. tilaston kuvaus, käsitteet ja määritelmät. Asuntokanta- ja asuinolotilastoja koskevia painojulkaisuja on julkaistu vuosittain Asuminen-sarjassa vuosina 1985–2007. Sitä aikaisemmin tietoja on julkaistu Väestölaskenta-sarjassa vuodesta 1950. Asuntokantatilastoa sekä Asuntokunnat ja asuinolot -tilastoa on tehty erillisinä tilastoina tilastovuoteen 2007 asti. Tilastovuodesta 2008 alkaen tilastot yhdistettiin siten, että tilaston nimeksi tuli Asunnot ja asuinolot -tilasto ja sen tietosisältö on sama kuin aikaisemmin erillisinä olleiden tilastojen.

6. Tilastojen vertailukelpoisuus

Rakennus-, asunto- ja asuinolotilastojen tuotantojärjestelmää uudistettiin asunto- ja rakennustietojen osalta aineistovuonna 2020. Uudistuneessa tuotantoprosessissa hyödynnetään mm. useampia aineistoja asunto- ja rakennustietojen päättelyssä ja korjauksissa. Lisäksi rakennuskantapäätelyä on muutettu siten, että kesämökkikannasta poistuvat ns. mummonmökkit ja tilalle tulevat vuokrattavat lomamökkit. Vuokrattavat lomamökkit luokitellaan uuden rakennusluokituksen mukaan vapaa-ajan asuinrakennuksiin. Edellä kuvatun rakennuskantapäätelyn vaikutus näkyy asuntokantatilastossa siten, että vuokrattaviin lomamökkeihin sisältyvät asunnot poistuvat asuntokannasta. Lisäksi vuoden 2020 tilastossa on otettu käyttöön uuden rakennusluokituksen pohjalta muodostettu talotyypiluokitus (perustuu Rakennusluokitus 2018). Isoimmat muutokset talotyypiluokittelussa kohdistui niihin erillisiin pientaloihin (n. 12 000 kpl), jotka eivät olleet omakoti- tai paritaloja. Uudessa rakennusluokituksessa nämä Muut erilliset pientalot (013) on luokiteltu ominaisuustietojen mukaan joko rivitaloihin (3000 asuntoa) tai pienkerrostaloihin (9000 asuntoa).

Vertailtaessa eri ajankohtien tietoja on otettava huomioon, että osa muutoksista voi johtua osin rekisterissä tehdyistä tarkastuksista, tilastoaineiston käsittelyn muutoksista ja aikaisempien vuosien erilaisista tiedonkeruumenetelmistä. Esimerkiksi rakentamisvuosien korjaukset vaikuttavat rakennusten ikärakenteeseen, samoin rakennusten käyttötarkoitukseen kohdistuneet tarkistukset. Vuoden 1985 väestölaskennassa käytettiin ensimmäisen kerran rekisteritietoja asunto-, rakennus- ja asuntokuntatilastojen muodostamisessa. Tiedot asunto- ja rakennuskannasta on tuotettu väestölaskennoissa vuosina 1950, 1960, 1970, 1980 sekä 1985. YK:n väestölaskentasuosituksen on otettu huomioon väestölaskentoja toteutettaessa. Vuodesta 1987 lähtien tietoja on tuotettu vuosittain rekisteripohjaisesti, ja vuosittain tehdyt tilastotiedot ovat pitemmällä periodilla suhteellisen vertailukelpoisia keskenään. Vuosimuutokset eivät ole kaikilta osin tarkkoja ja luotettavia.

Hallintaperusteluokitus on muuttunut hieman vuosien varrella. Vuodesta 1994 alkaen on saatavissa aravavuokra-asuntoja kuvaavia tietoja. Vuodesta 1995 ei työsuhte- ja muita vuokra-asuntoja enää erotella toisistaan. Vuodesta 1998 on tilastoissa käytetty uutta hallintaperusteluokitusta, jossa on tietoja aravavuokratalojen lisäksi myös korkotukivuokrataloista sekä asumisoikeustaloista. Rakennus-, asunto- ja asuinolotilastojen tuotantojärjestelmä uudistettiin tilastovuodesta 2005 lähtien. Samalla tarkennettiin joidenkin tietojen käsittelyä, mm. asunnon hallintaperusteen käsittelyssä huomioitiin rakennuksen omistajan tiedot entistä tarkemmin. Tämä vaikutus näkyy hallintaperustetietojen lukumäärissä vuodesta 2005 alkaen etenkin luokissa Muut vuokra-asunnot (lukumääriä vähentävästi) ja Omistaa talon (lukumääriä lisäävästi).

Asuntokuntatilastoja on tehty rekisteripohjaisesti vuodesta 1980 lähtien. Tällöin otettiin käyttöön asuntokuntakäsite. Vuonna 1980 asuntokuntia muodostettiin myös henkilöistä, jotka asuivat asuntolarakennuksiksi luokitelluissa rakennuksissa, mutta joiden asunto ei täyttänyt asunnon määritelmää. Myöhemmin näin ei ole enää tehty.

Ennen vuotta 1980 käytettiin väestölaskennoissa ruokakuntakäsitettä. Ruokakunnan katsottiin muodostuvan yhdessä asuvista perheenjäsenistä ja muista henkilöistä, joilla oli yhteinen ruokatalous. Alivuokralainen, jolla oli oma ruokatalous, muodosti oman ruokakuntansa. Vuodesta 1980 alivuokralainen kuuluu asuinolotilastoissa samaan asuntokuntaan muiden asunnossa asuvien kanssa.

Asuntokunta poikkeaa kotitalouskäsitteestä. Kotitalouden muodostavat henkilöt, jotka asuvat ja ruokailevat yhdessä tai jotka muuten käyttävät tulojaan yhdessä. Asuntokunta muodostuu henkilöistä, jotka asuvat

samassa asunnossa huolimatta siitä onko henkilöillä esimerkiksi yhteinen rahatalous. Samaan asuntokuntaan voi joissakin tapauksissa kuulua useampia kotitalouksia.

7. Selkeys ja yhtenäisyys

Tilastokeskuksen rakennus- ja asuntokantatilastot vastaavat toisiaan siten, että jokaista asuntokannan asuntoa vastaava rakennus on rakennuskannassa. Asutut asunnot on saatu yhdistämällä väestötietojärjestelmän henkilötiedot huoneistotietoihin tunnistetietojen avulla, jolloin saadaan kuvattua myös asuinoloja. Asuntokanta sisältää myös tyhjät ja tilapäisesti asutut asunnot.

Tilastokeskuksen rakennus- ja asuntokantatilastot ja DVV:n rakennus- ja huoneistotiedot eivät ole täysin yhtenevät, koska rekisterin sisältämiä puutteita on pyritty korjaamaan Tilastokeskuksessa.

Tilastokeskuksen asuntokantatilaston sekä rakentamista kuvaavan Rakennus- ja asuntotuotantotilaston uudistuotannon lukumäärien erot johtuvat mm. eri poiminta-ajankohdista ja käsitteiden erilaisuudesta. Rakennus- ja asuntotuotantotilastossa tilastoidaan rakennuslupaan perustuvia hanketietoja (ml. rakennusten laajennukset). Sen sijaan asunto- ja rakennuskantatiedot kuvaavat olemassa olevaa asunto- ja rakennuskantaa. Lisäksi asuntokannassa on mukana kaikki ne asunnot, joissa asuttiin vuoden viimeisenä päivänä, vaikka ne eivät vielä olisi valmistuneetkaan. On myös mahdollista, että asuntokantaan aikaisemmin kuulumaton rakennus otetaan asumiskäyttöön, jolloin se tulee mukaan asuntokantaan.

Asuntoväestö poikkeaa perheiden perusväestöstä mm. siinä, että perheisiin luetaan mukaan asuntoloissa asuvat perheelliset henkilöt. Asuntoväestöön ei sisälly laitospöestöä (ks. käsitteet ja määritelmät: <http://tilastokeskus.fi/meta/kas/index.html>)

Lisätietoja

Mika Ronkainen 029 551 3425

Anu Rämö 029 551 3450

Vastaava osastopäällikkö:
Hannele Orjala

info@stat.fi

www.tilastokeskus.fi

Lähde: Asunnot ja asuinolot, Tilastokeskus

Asiakaspalaute: www.tilastokeskus.fi/palaute